

3

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ / ΣΥΜΦΙΛΙΩΤΩΝ

Στη Γαλλία υπάρχει ποικιλία στις αρμοδιότητες των διαμεσολαβητών και η αξιολογία του θεσμού καθιστά απαραίτητη την εκπαίδευσή τους.

Αυτή ακριβώς η ανάγκη αναγνωρίστηκε τη δεκαετία 1997 - 2007, επικροτήθηκε από τις ενώσεις των διαμεσολαβητών και η Εθνική Σχολή Δικαστών έχει ως αποστολή να τη θέσει σε λειτουργία. Ο διαμεσολαβητής παρεμβαίνει εξωδικαστικά και διορίζεται από τις δικαστικές αρχές.

Πρέπει να εκπληρώνει την αποστολή του με ουδετερότητα, τιμή, εντιμότητα, ικανότητα και σεβόμενος τα όρια των αρμοδιοτήτων του. Επίσης, πρέπει να είναι ικανός τόσο να ακούει, όσο και να αναλύει και να επικοινωνεί.

Σήμερα υπάρχουν στη Γαλλία περίπου 1800 διαμεσολαβητές. Το προηγούμενο σχέδιο νόμου προέβλεπε, ότι οι διαμεσολαβητές θα μπορούσαν να παρίστανται ενώπιον όλων των δικαστηρίων και ιδιαίτερα ενώπιον εκείνων, που εκδικάζουν μισθωτικές και εμπορικές διαφορές, ενώ σήμερα περιορίζονται στα πρωτοβάθμια δικαστήρια σε όλες όμως τις υποθέσεις, που θεωρείται αναγκαίο.

Οι προβληματισμοί, που τίθενται σχετικά με την εκπαίδευση των διαμεσολαβητών, είναι οι παρακάτω:

1. Το περιεχόμενο της εκπαίδευσης.
2. Η εφαρμογή της.
3. Ο υποχρεωτικός ή προαιρετικός της

χαρακτήρας.

1. Το περιεχόμενο της εκπαίδευσης.

Λαμβάνοντας υπόψη τις υποχρεώσεις του Διαμεσολαβητή η εκπαίδευσή του θα πρέπει να στρέφεται προς τέσσερις κατευθύνσεις.

a. Το καθεστώς, η θέση και η αμεροληψία του Διαμεσολαβητή.

Όπως ανέφερε η καθηγήτρια κυρία Frigero, οι Διαμεσολαβητές χρειάζεται να είναι ουδέτεροι, ανεξάρτητοι και να κατέχουν νομικές γνώσεις.

Ο Διαμεσολαβητής οφείλει να ορκίζεται πως θα τηρεί τα καθήκοντά του με ακρίβεια και εντιμότητα. Αυτά τα καθήκοντα είναι ζήτημα δεοντολογίας: όπως τονίζει η κ. Frigero πρέπει να περιλαμβάνονται στα πλαίσια της εκπαίδευσής τους.

Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής πρέπει να γνωρίζει σαφώς τα όρια της αρμοδιότητάς του και να απέχει από την παροχή νομικών συμβουλών.

Είναι πολύ σημαντικό στα πλαίσια της εκπαίδευσης να αναλύονται λεπτομερώς όλες αυτές οι αρχές.

b. Η σύνταξη της συμφωνίας.

Η έκθεση της κ. Frigero συγκεκριμενο-

ποιεί τις απαραίτητες νομικές προϋποθέσεις για την ομαλότητα της συμφωνίας.

Είναι σημαντικό η εκπαίδευση να παρέχει γνώσεις σε βάθος σχετικά με τη σωστή σύνταξη της συμφωνίας, προκειμένου αυτή να αποκτήσει αποτελεσματικότητα.

c. Οι τεχνικές συζήτησης και επικοινωνίας.

Ο Διαμεσολαβητής, παραμένοντας ουδέτερος και αμερόληπτος, έχει ως αποστολή να ακούει όλες τις πλευρές, να κατανοεί την οπτική γωνία από την οποία αντιμετωπίζουν το ζήτημα, προκειμένου να βοηθήσει τα μέρη να επικοινωνήσουν και να οδηγηθούν σε μία κοινώς αποδεκτή συμφωνία. Για αυτό είναι απαραίτητο να είναι καταρτισμένοι σχετικά με τεχνικές επικοινωνίας και συζήτησης.

d. Το ουσιαστικό δικαίο.

Ο Διαμεσολαβητής δεν επιθυμεί απλά να καταλήξει σε μία σωστή λύση, αλλά επιπλέον οφείλει να διασφαλίζει ότι η λύση αυτή δε βρίσκεται έξω από τα όρια του κράτους δικαίου και της δημόσιας τάξης.

Είναι επομένως σημαντικό να αποκτήσουν οι διαμεσολαβητές μια εκπαίδευση που να ανταποκρίνεται στα ζητήματα που αντιμετωπίζουν συχνότερα, όπως το δικαίο του καταναλωτή, το γειτονικό δικαίο, αλλά και το εμπορικό.

Αν στο μέλλον πρόκειται οι διαμεσολαβητές να παραστούν ενώπιον των δικαστηρίων που εκδικάζουν εμπορικές υποθέσεις ή μισθωτικές, θα πρέπει να είναι καταρτισμένοι γύρω μισθωτικά θέματα αφενός και εμπορικά αφετέρου, όπως επίσης θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται εκπαίδευση σχετική με το δικαίο των συμβάσεων, των υποθηκών, το δικαίο των εταιρειών και το

πτωχευτικό, τις συλλογικές διαδικασίες, χωρίς βέβαια αυτός ο κατάλογος να είναι εξαντλητικός.

2. Η εφαρμογή της εκπαίδευσης.

Οι θέσεις εκπαίδευσης.

Προκειμένου να γίνουν κατανοητοί οι περιορισμοί των Διαμεσολαβητών, φαίνεται απαραίτητο η εκπαίδευσή τους να γίνει σε ανώτερα δικαστήρια, αφού πρώτα το αποδεχθεί το δικαστικό σώμα.

3. Η εκπαίδευση των Διαμεσολαβητών.

Η εκπαίδευση θα πρέπει να γίνεται από Διαμεσολαβητές, που έχουν ήδη αποφοιτήσει από τη Σχολή Δικαστών, όπου και θα έχουν εκπαιδευτεί οι ίδιοι σχετικά με παιδαγωγικές τεχνικές αφενός, αλλά και σχετικά με το περιεχόμενο της εκπαίδευσης αφετέρου.

Η εκπαίδευση των εκπαιδευτών Διαμεσολαβητών διεξάγεται σήμερα από την Εθνική Σχολή Δικαστών.

4. Το περιεχόμενο της εκπαίδευσης.

Το περιεχόμενο της εκπαίδευσης θα συγκεκριμενοποιηθεί από τη Σχολή Δικαστών. Οι εκπαιδευτές των διαμεσολαβητών θα πρέπει και εκείνοι να έχουν γνώσεις γύρω από τα παιδαγωγικά εργαλεία, το καθεστώς και τη δεοντολογία, τη σύνταξη της συμφωνίας και τις τεχνικές διεξαγωγής της συζήτησης.

5. Ο υποχρεωτικός ή προαιρετικός χαρακτήρας της εκπαίδευσης.

Είναι πολύ σημαντικό να είναι οι Διαμεσολαβητές αρκούντως εκπαιδευμένοι, καθώς σε αντίθετη περίπτωση διακυβεύεται η αξιοπιστία του θεσμού.

Η κύρωση για τη μη παρακολούθηση της εκπαίδευσης θα μπορούσε να είναι η μη ανανέωση της άδειάς τους, πράγμα που θα απαιτούσε τη συμμετοχή δικαστών πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, καθώς και πρώην δικαστών δευτεροβάθμιων δικαστηρίων στη διαδικασία.

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ. : Οι ανωτέρω προτάσεις αναφέρονται στην εκπαίδευση των επονομαζόμενων "conciliateurs", που είναι θεσμός του Γαλλικού δικαίου και που προσομοιάζει με το θεσμό του διαμεσολαβητή.

Η βασική διαφορά είναι, ότι ο conciliateur διορίζεται από τον δικαστή και μεταξύ των αρμοδιοτήτων του είναι και η σύνταξη της επιτευχθείσης συμφωνίας, η οποία (αρμοδιότητα) δεν ανήκει στις αρμοδιότητες του διαμεσολαβητή, όπως τον αντιλαμβανόμαστε στην Ελλάδα. Ο διαμεσολαβητής στη Χώρα μας δεν είναι υπεύθυνος για την σύνταξη της τελικής συμφωνίας, αλλά αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα των παρισταμένων δικηγόρων.